

יוסף אברך

הגטאות בקובל הוקמו לקראת סוף מאי 1942 .
הגטו של "הבלתי מועילים" הוקם בעיר העתיקה.
ב- 02.06.1942 התקיימה בו האקציה וכל יהודי הגטו נשלחו אל גיא ההריגה בכפר בכובה.

אחד מסיפורי הגבורה באקציה זו, הוא סיפורו של המורה והמחנך בגמנסיה "תרבות",
יוסף אברך גידם יד ימינו.
זזהו סיפורו :

כאשר רוכזו כל ה"בלתי מועילים" בכיכר השילוח לקראת שילוחם אל בורות ההשמדה ,
בחר המפקד הגרמני ב- **יוסף אברך** להיות המתורגמן מגרמנית לרוסית וליידיש.
כך עמד יוסף ליד המפקד ותרגם משפט אחר משפט. בהגיעו לסיום התרגום אמר דברים משלו,
שתמציתם הובאה בנאום גדעון האוזנר, הקטגור במשפט אייכמן.
ואלה הדברים:

"נהרס בנין של חינוך ותרבות שהקימונו. לבי נשבר כשאני רואה נוער נהדר, מלא אמונה וחכמה, מובל לטבח".
בפנותו אל הגרמנים אמר:
"היהודים יחיו לנצח ויראו את סופכם בקרוב, רק חבל שאנו לא נזכה לכך".

כאן שלף יוסף אברך את הפרוטזה של יד ימינו והלם בה בראש המפקד הגרמני.
ירייה מאקדחו של מנטי, מפקד המשטרה הגרמנית, שיסעה אותו ואת נאומו.

לדף – [משפחת אברך](#)

לדף - [שואת יהודי קובל](#)